

2017/18

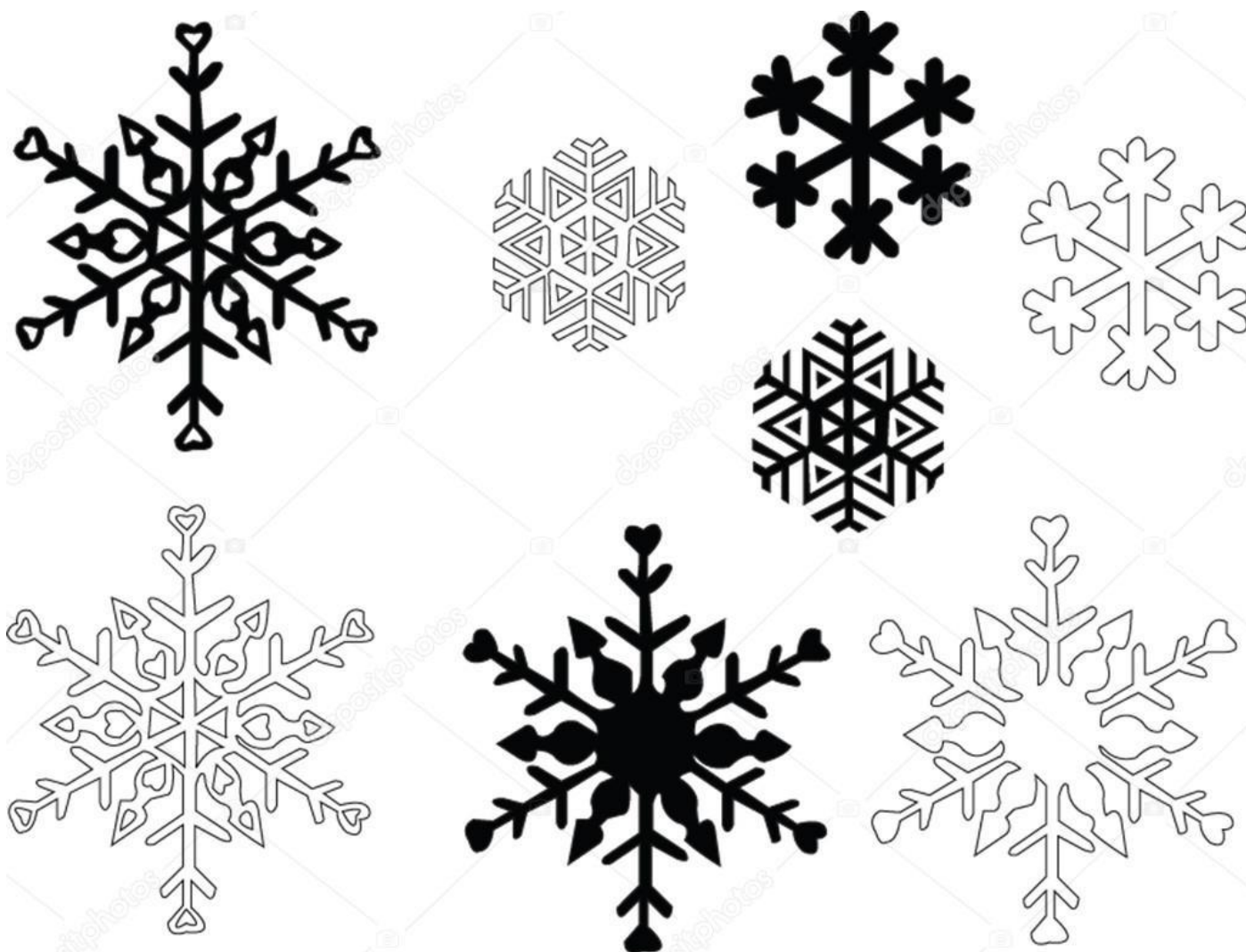
M11

2. číslo

Milí čtenáři,

když se tyto dny podíváme z okna ven do chmurného, mrazivého počasí, zatouží možná někteří z nás po teplém letním počasí. Avšak astronomická zima ještě nezačala a do jara nám zbývá ještě dost dlouhá doba. Pojďme si naše čekání zkrátit s naší M11! Vždyť na zimě jsou nejkrásnější Vánoce se svými světýlky a kouzlem, které můžeme pocítit právě v tuto magickou dobu. A na některá vánoční témata se v našem druhém čísle společně podíváme.

Vaše redakční rada

Význam jmen

Mikuláš

Původ a význam jména

Mužské křestní jméno Mikuláš (také Mikoláš) vzniklo z řeckého jména Nikoláos. Původem jména jsou řecká slova „niké” s významem „vítězství” a „láos” s významem „lid”. Mikuláš se pak překládá jako „vítěz mezi lidmi” nebo „vítězný lid. V České republice a na Slovensku je Mikuláš zobrazen jako muž s bílými dlouhými vousy, oděn do biskupského oděvu a s sebou si při nadílce vždy bere anděla a čerta. Andělé spolu s Mikulášem rozdávají dětem dárky, čert má za úkol strašit a symbolicky trestat zlobivé děti. Obvykle dostávají děti čokolády, pamlsky, ale také pomeranče, banány, brambory nebo uhlí.

Valentýn

Původ a význam jména

Valentýn je jménem plným lásky, také zdraví a síly. Mužské křestní jméno Valentýn (Valentin) má latinský původ. Jeho základem je latinské slovo „valens” s významem „zdravý” nebo „silný”. Vyvinulo se z původního latinského jména Valentinus.

Barbora

Původ a význam jména

Ženské křestní jméno Barbora, stejně jako Barbara nebo Bára je řeckého původu. Vzniklo z řeckého slova „barbados“, které se dá přeložit jako „cizinec“ či „cizinka“. Užívá se také ve významu „člověk, kterému nejde rozumět“, vykládá se i jako „brepta“. Stejný význam má i slovo barbar.

Veronika Koppová, 8. A

Popis uměleckého díla

V hodině slohu jsme si při popisu uměleckého díla mohli vybrat jakoukoliv reprodukci, která nás nejvíce zaujala.

Rozhodla jsem se se spolužačkou popisovat obraz, který ztvárnil Josef Lada.

V popředí obrazu jsou vidět děti, které si užívají zimních radovánek. Staví sněhuláky, sáňkují, koulejí se a pobíhají.

Ve středu obrazu jsou urostlé vrby, které obklopují zamrzlý a zasněžený rybníček. Děti na zamrzlém rybníce bruslí a přebíhají se sáňkami na druhou stranu, kde se svými kamarády sjíždějí z kopce dolů.

V pozadí celého obrazu je vesnice a každý domeček je pokrytý hustou sněhobílou peřinou. Uprostřed vesničky stojí krásný, vysoký kostel, který má dohled nad celou vesnicí. Za vesnicí vidíme zasněžené kopce, nad kterými poletují vrány.

Celý obraz působí klidnou zimní atmosférou. Vše je pod krásnou sněhovou vrstvou.

Vendula Píndryčová a Aneta Škorpíková, 7. B

Popis uměleckého díla

Motivem naší práce se stal neznámý obraz.

V popředí teče řeka, která je lemována kopcí po obou stranách. Na jednom z kopců stojí liška, která pije z řeky. Na kopcích vadne usychající tráva.

Ve druhém plánu je cihlový most, na kterém stojí žena s deštníkem. Za mostem je vidět louku, kterou protíná řeka. Vedle mostu stojí farma a na jeho druhé straně se tyčí dva velké stromy, kolem kterých projíždí kočár tažený koňmi. Kočár nejspíš míří do domu, který je za stromy.

V pozadí jsou vidět špičky stromů a prázdná obloha jen s jedním mrakem.

Tento obraz je olejomalba, působí na nás klidem. Myslíme si, že namalovat tento obraz muselo trvat velmi dlouho.

Nakresli, jak si obraz představuješ:

Šimon Halas a Filip Volf, 7. B

Pohádky

Pohádky, to není jen relaxační vánoční podívaná - těm nejmenším mají zároveň přinést poučení. Hlavním poselstvím je to, že dobro vždy zvítězí nad zlem, ale co dál? Některé pohádky známe špatně.

Šípková Růženka

Růženku nezachránil princ, ale král ze sousední země. Ten ji nepolíbil, ale rozhodl se, že ji pojme za ženu. Ta potom otěhotněla a porodila dvě děti. Jedno dítě jí pak vysálo trn z prstu a ona se probudila.

Červená Karkulka

Karkulka potkala vlka. Vlk se jí zeptal, kam jde. Karkulka odpověděla: Za babičkou. Takhle tu pohádku známe. Známe to špatně. Karkulka potkala vlka. Vlk se jí zeptal, kam jde. Karkulka odpověděla: Za babičkou. Vlk pak pronásledoval Karkulku, a než otevřela dveře, tak ji zabil. Pak zabil babičku. Vlk pak spokojeně odešel do svého úkrytu v lese.

Popelka

Sestry si uřízly palce, aby se jim vešla noha do střevíčku. Uviděl to holub a hned to šel říct princovi. Princ si pak vzal Popelku. Zatím to není tak zlé, že? Holub po svatbě pak vykloval oči sestrám. Sestry pak slepé žebraly na ulici.

Mořská víla

Princ porazí nestvůru a pak si vezme mořskou vílu. Nic hrozného. Pravda ale je horší. Když se do víly nezamiluje princ do 3 dnů, promění se v pěnu. Princ si ale vybral jinou. Aby se víla zachránila, musela prince zabít. Bohužel se tak nestalo. Víla se proměnila v pěnu.

Aneta Pokladníková, 8.B

Docela normální třída

Docela normální třída je pojem, kterým bych svou třídu 9. A jistě nenazvala. Když si to rozebereme, tak jediné slovo, které říká pravdu, je slovo třída. Jistě, ke slovu DOCELA se dá přiřadit spousta jiných slov, třeba: *Docela střelená třída*, *Docela bláznivá třída* nebo také *Docela nenormální třída*. Jenže to slovíčko *docela* mi k naší třídě prostě neseď. Kdyby se řeklo třeba: Docela nenormální třída, vypadalo by to, že si naše třída zachovává alespoň trochu normálnosti. Tak to ale není. No, slovo normální bych úplně přeškrtnla. Každému učiteli, který naši třídu učí, musí být jasné, že třída 9. A jistě normální není. Takže pokud by to mělo být na mně, pojmenovala bych zápis spíš takto:

Úplně nenormální třída

To by tedy byla moje úprava nadpisu. Teď už bych tedy mohla přejít ke své milované třídě.

Většinu svých spolužáků znám už devět let. Některé znám dokonce už od školky, ale to sem teď nepatří. Na začátku první tříd nás bylo celkem sedmáct. Teď nás je šestnáct a z toho devět zakládajících členů. Zbytek mých spolužáků se k nám potom v průběhu let připojil. V průběhu let se ovšem neměnili jen spolužáci, ale i učitelé. Je celkem zvláštní, že mě změna učitelů a učitelek provází už od školky. Nebylo to tak, že by se mi třeba jednou za dva roky změnila učitelka. Každý rok se nám učitelka prostě změnila, a o té předešlé už jsme pak neslyšeli. Ve škole to bylo podobné. V první a druhé třídě nás učila paní učitelka Vendula Kysilková.

Od třetí třídy si nás převzala paní učitelka Miková, se kterou jsme byli nadmíru spokojeni a velmi rádi na ni vzpomínáme.

V současné době nás má pod svými křídly pan učitel Rotrekl. Dříve jsme ho neměli moc rádi. Vůbec už si nepamatuji proč, ale naše chování vůči němu nebylo vždy úplně hezké a férové. Za některé své činy proti němu se hodně stydím... Z té lepší stránky je, ale náš pan učitel super. Troufl si nás vzít i na vodu, což je dosti odvážné a s námi i velmi riskantní. Sjížděli jsme tenkrát na raftech z Bystrce až k lanovému parku u Riviéry. Bylo to super, tedy alespoň většina věcí...

Když tedy shrnu minulost naší třídy, je to celkem krušné a to ani nezmiňuji všechny ty průšvihy. Teď jsme na tom relativně dobře, tedy alespoň v rámci možností. Za ty roky jsme si k sobě všichni vytvořili silná pouta. Některá se zpretrhala. Dnes je nám skoro všem už patnáct, ale mentální věk se nám houpe někde hluboko pod patnáctkou. Za poslední tři roky jsme si vytvořili i vlastní třídní řeč. To díky ní se chováme jako blázni. Pořád totiž máme chuť se provokovat tím, že na sebe budeme něco pokřikovat. Proto také není divu, že se na nás učitelé v hodinách divně dívají nebo se nás ptají na to, co ty

naše přezdívky vlastně znamenají. Nikdy to nejspíše žádný učitel nepochopí, nebo s námi netráví celý den ve třídě. Kdyby ho s námi některý z nich trávil, tak by to nejspíš stejně nepochopil, a spíš by se zbláznil.

Naše třída si prostě žije ve svém vlastním světě a myslím, že tam hodlá i zůstat. Musela bych tu nejspíše psát sedmdesáti stránkovou esej, abych to všechno vysvětlila. Naše třída tedy nejspíše dál zůstane prostě nenahraditelně nepochopitelná...

Tereza Suchá 9. A

MALÁ VÁNOČNÍ POHÁDKA

Bylo nebylo, v jednom městě stál velký dům. V tom domě bydlelo tolik lidí, že by je ani člověk nespočítal. Holky, kluci, maminky, tatínkové, babičky i dědečkové, pejsci a kočky. A se svými rodiči v něm žila Martinka a Honzík. Děti dělaly svým rodičům samou radost.

Jednoho dne napadlo tolik sněhu, že to vypadalo jako v pohádce, to děti poznali, že se blíží Vánoce.

Babičky a dědečkové začali do domu vcházet s krásně zabalenými dárky a děti je zvědavě sledovaly. Zatímco maminka pekla vánoční cukroví, tak tatínek donesl vánoční stromeček, a jelikož zbýval pouze jeden den do Vánoc, tak jej děti ozdobily.

Když už se blížil večer, tak všichni ulehli do svých postelí, protože po celém dni byli unaveni. Sotva ale usnuli, ozvalo se v obývacím pokoji: „To je dost, že jsem konečně venku!“ A po chvíli bylo slyšet další a další hlasy. „Konečně jsou tady Vánoce!“ vykřikl někdo. „Já se tak těším na dárky!“ řekl nadšeně jiný hlásek. „Myslíte, že letos budou dávat Popelku?“ „Mluvte tišeji“ ozval se dívčí hlas „Chcete snad probudit děti?“ „Ne, to ne...“ špitl hlásek, „...ale, když já jsem z těch Vánoc tak na větví...“ „Bodejť by ne, když jsi vánoční ozdoba na stromečku...“

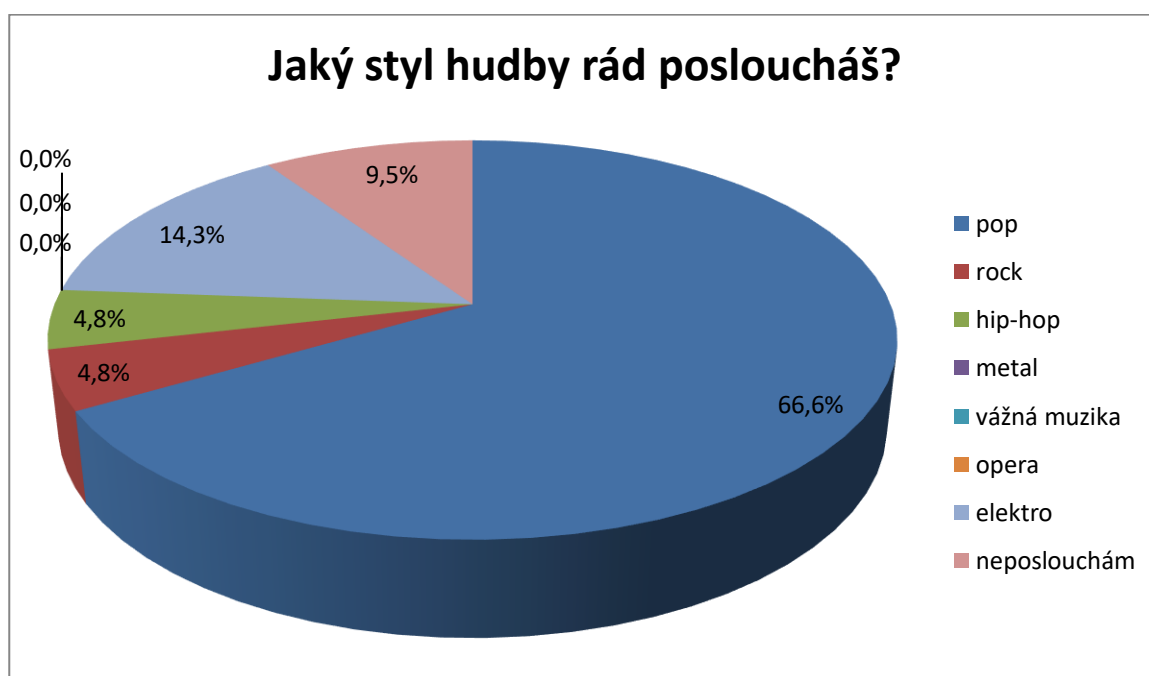
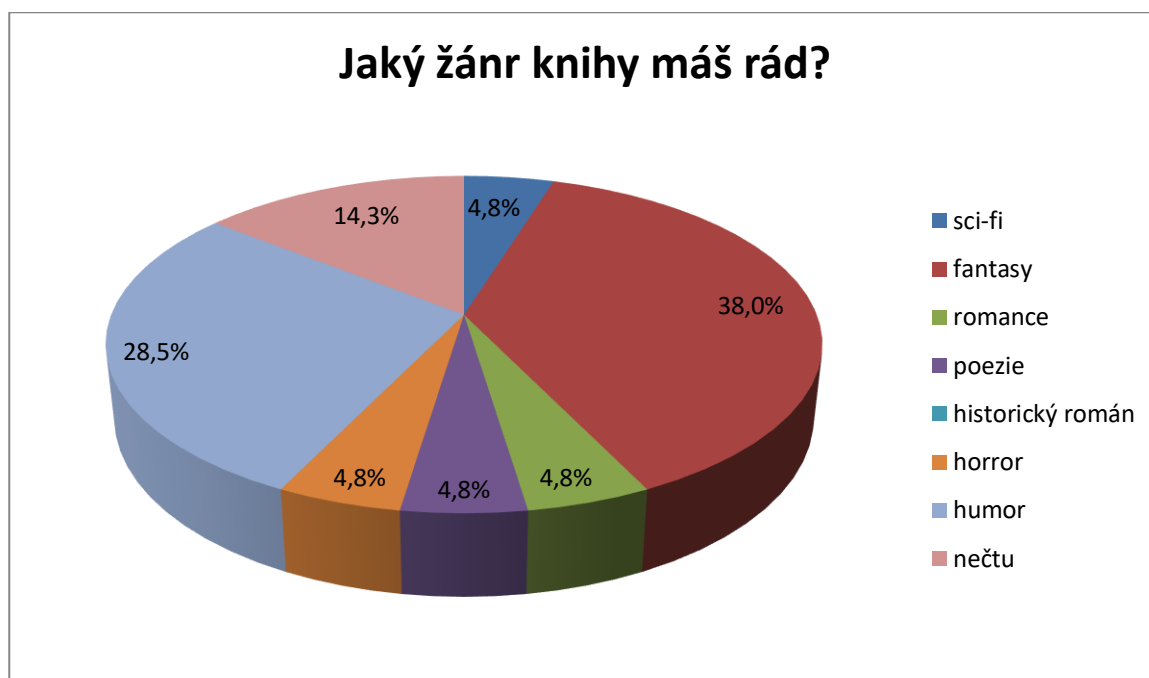
Druhého dne ráno se děti vzbudily a nadšeně vběhly do obývacího pokoje. „Hurá, dneska jsou Vánoce a pod stromečkem najdeme dárky!“ vykřikl Honzík, „A na večeři si dáme kapra“ řekla Martinka.

Venku bylo bílo...děti snědly pár perníčků a daly se do zpívání koled. To už byli vzhůru rodiče i prarodiče. Všichni se těšili na krásný večer...Když konečně nastal, zapálili svíčky na vánočním stromečku, pouštěli lodičky a pochutnali si na večeři. Když dojedli, zazvonil zvoneček, a to znamenalo, že si mohli jít rozbalit dárky. Stromeček byl nádherný, ozdoby se krásně leskly a stříbrná hvězda tomu dodala eleganci. Pod stromečkem byla hromada dárků. Rozzářily se i dětské oči, děti, rodiče, prarodiče i vánoční ozdoby byli šťastné, všichni se radovali z dárků i ze zářícího stromečku...

Anděl nahoře na větvičce špitl: ŠŤASTNÉ A VESELÉ VÁNOCE

Tereza Peterková 8.A

Zeptali jsme se celkem 21 žáků naší školy na tyto dvě otázky.

Rozhovor s panem učitelem Janem Grycem

Chtěl byste mít někdy děti?

ANO, NĚKDY ANO

Máte nějakého sourozence?

ANO, SESTRU

Chtěl byste učit tělocvik?

NE, ANI ZA NIC

Byla práce učitele dějepisu vaše vysněná?

ANO, UŽ OD ZAKLADNÍ ŠKOLY

Učil jste někdy na jiné škole?

ANO, V ŘEČKOVICÍCH

Jste rád na této škole?

ANO

Jste třídní? Jestli ano, tak jaká třída to je?

NE NEJSEM TŘÍDNÍ

Učíte ještě něco jiného nebo jenom D a AJ? "

NE

Co si přejete k Vánocům?

NOVÝ MOBIL

Které je vaše nejoblíbenější jídlo?

MÁM RÁD ITALSKOU KUCHYNI (špagety, pizzu atd.)

Kateřina Nerudová, Veronika Králíková, Diana Klusáková, 6.A

Vtipy

1) Přejde paní učitelka do třídy a ptá se: "Děti, kdo si myslí, že je hloupý, ať si stoupne." Všichni sedí, jenom Pepíček se postaví. Paní učitelka se ho ptá: "Pepíčku, ty si myslíš, že jsi hloupý?" Pepíček: To ne, ale je mi trapný vás nechat stát samotnou!!"

2) Zákazník: "Poradte mi nějaký účes." Holička: "A co třeba účes Ferda Mravenec?"
Zákazník: "A jak vypadá?"
Holička: "Vidím, že máte na hlavě tři vlasy, tak já bych vám jeden vytrhla a ze dvou udělala tykadla."

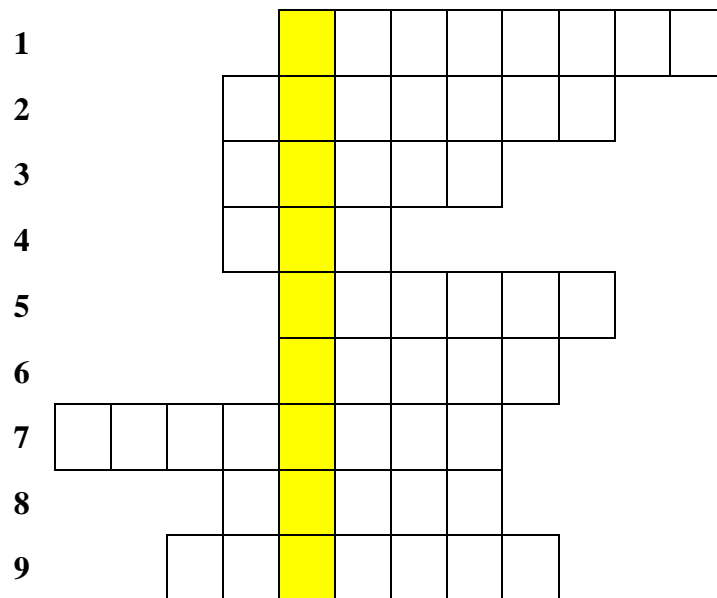
5) Kalendář Chuck Norrise po 31. březnu pokračuje přímo na 2. duben, protože z Chucka si nikdo apríl dělat nebude.

8) Čtyři studenti se před zkouškou vydali na chatu na oslavu. Samozřejmě přípravu na zkoušku podcenili. V pondělí ráno před zkouškou chtěli zachránit to, co se ještě dalo. Zavolali tedy profesorovi s omluvou, že u auta píchli kolo, mají defekt, a asi nestihnou zkoušku. Profesor, správný člověk, jim vyhověl a zkoušku o dva dny odložil. Studenti se na posunutý termín připravili vzorně. Profesor je rozsadil do 4 místností a rozdál jim zadání se dvěma otázkami. První, za 10 bodů, byla z učiva a byla jednoduchá. Druhá, za 90 bodů, zněla: Které kolo?

9) Víte, jak se dá poznat opravdová přírodní blondýnka již ve škole? Když učitelka smaže tabuli, ona vygumuje sešit...

10) Vystoupí dvě blondýnky z auta a zabouchnou si uvnitř klíč. Jedna se zkusí dostat dovnitř pilníkem a druhá rukama. Vtom začne hřmít a jedna říká: "Ježiši Petro, začíná pršet a my jsme nezatáhly střechu!"

AUTORI: David Ngo, Zdeňek Novotný, David Košulík, 6. C

1. Pomůcka do matematiky.
2. _____ z angličtiny do češtiny.
3. Nachystám si _____ a učebnici.
4. Škola začíná v _____ hodin.
5. Při testech někteří žáci používají _____.
6. Těším se na (den v týdnu).
7. Do školy jezdím _____.
8. Každý den chodíme do _____.
9. O přestávkách _____.

Rozhovor: Co by říkaly naše vlasy, kdyby uměly mluvit?

„Jé ahoj, tebe jsem na hlavě ještě neviděla. Jak se jmenuješ? Já jsem Klára a ty?“

„Já jsem Zuzka. Jak dlouho už jsi na téhle hlavě?“

„Nó, asi rok.“

„Aha, tak já jsem tu rok a půl.“

„No jo, jde to poznat, jsi trochu delší.“

„A jak se ti na téhle hlavě líbí?“

„Nedávno jsem na sobě měla hnidu.“

„Aha, já naštěstí ne.“

„Je super, že se o nás Markétka hezky stará, takže si na nás pořídila šampon proti vším a zanedlouho byly pryč.“

„A jaké další kamarády tady máš?“

„No, včera jsem byla zapletená vedle Aničky, tak jsme se skamarádily. Sice je z druhé strany hlavy, ale je super. Co se na téhle hlavě líbí tobě?“

„Mně se líbí, že Markétka pravidelně češe, umývá a zaplétá.“

„Ano, to je pravda. Moje nejoblíbenější gumička je stříbrná.“

„Moje taky.“

„Také mám ráda její kadeřnici Kamču, která nás vždycky hezky ostříhá a ošetří. Je jemná a šikovná.“

„Je dobře, že jsme ještě neměly lupy.“

„To máš pravdu.“

„Jé, hele, Markétka nás jde zaplétat, musím na svoje místo, tak zatím ahoj.“

„Ahoj.“

Natálie Čáranová, Sára Schüllerová, 6. C

